

Главен път за Европа

Зона

ГПЗЕ Зона. издание на ГПЗЕ "Захари Стоянов" - Сливен

Брой 4, Май 2014 година

ГПЗЕ ЗОНА WORKSHOP

На 6-ти и 7-ми март в училище беше проведен уъркшоп за екипа на „ГПЗЕ Зона“, организиран от „Гьоте Институт“ - България. В тези два дни ние дискутирахме начините да направим училищния вестник по-привлекателен за вас, нашите читатели. Също така усъвършенствахме себе си в писането на различните видове текстове, както и придобихме знания, свързани с изготвянето и разпространението на вестника. Освен свършената работа, чрез различни игри ние успяхме да се опознаем и да се превърнем в един сплотен екип.

- Елена Ангелова, 10д

На 27-и февруари 2014 г. нашата гимназия беше посетена от френския посланик в България, мосю Лапер дъо Кабан. Висока чест за всички нас, ученици на ГПЗЕ „З.Стоянов“. Уважаемият господин посланик влезе на срещата под звуците на Одата на радостта, изпълнена от Галин от 11 клас. Присъстващите ученици бяха щастливи, но доста притеснени от възможността да общуват с високопоставения гост. Дано това е само първата от много срещи с такива интересни личности като господин Посланика.

Випуск 2014

В ранната утрин на 15.05.2014 г. в двора на малката езикова се проведе изпращането на випуск 2014. Тържеството беше изпълнено с прекрасни моменти, смях и сълзи както от учители и родители, така и от разчувствани абитуриенти. Вечерта на същия ден в зала „Зора“ се състоя и многоочакваното шоу на 12ти клас. Публиката състояща се от ученици от всички класове и учители беше приятно изненадана от изпълнени със забава представления поднесени от настоящите зрелостници.

Един незабравим ден

На 27 март 2014г. се пренесохме в един свят, изпълнен с изящество и красота. Крушунските водопади предизвикаха усмивките на мнозина и още по-специално на учениците от десетите класове на ГПЗЕ. Тези водопади са едни от най-красивите в България. Толкова впечатляващо е това творение на природата, че просто не може да бъде описано, а само видяно. Шумът от падащата вода е наистина успокояващ и някак си пленяващ. Растилността наоколо създава усещането, че си в джунгла. На места от растенията постоянно падат водни капки, което е много отпускащо. Никой не пропусна да си направи снимки и да запечата красотата на водопадите. Всички ще помним това красиво кътче на България.

Мостове към бъдещето

Разходка в парка, кино, четене, рисуване, пеене или танци - това са само част от заниманията, които ние днес предпочитаме в свободното си време. Нашите хобита. Но кое е хобито на бъдещето? Това бе въпросът, зададен от издателство Klett в организирания от тях конкурс: „Аз уча. Аз знам. Аз мога“, който провокира въображението на всички английски паралелки в ГПЗЕ „Захарий Стоянов“. Задачата бе да се създаде плакат, рисуващ тяхната идея и дори мечта за прекарване на свободото време в бъдещето.

Ентузиазмът беше огромен. Екипите бяха сформирани, въображението „развинтено“. Иденте валяха една след друга. След дълга работа проектите бяха готови. Представите за бъдещето бяха различни в очите на всеки участник. За едни бъдещето откриваше нови възможности, изобретения, невиждани досега - хората ще могат да летят, да се разхождат из космоса или да се телепортират до

различни дестинации. „Не може да има бъдеще без минало“ - това като че ли бе мотото на част от останалите проекти, които бяха открили мостовете към бъдещето, които ще запазят индивидуалността и креативността на отдавна забравените хобита на нашите деди. Ето какви емоции остави този проект приключение у участниците: „Задачата беше много интересна и увлекателна, тъй като ни позволи да развием творческото си мислене в процеса на работа. Никога преди не сме се замисляли как би изглеждало хобито на бъдещето, затова беше забавно да правим предположения и същевременно да ги представим под формата на рисунка.“ – сподели екипът на XIб клас.

„Темата ни заинтересува и провокира нашето въображение, затова решихме да участваме. Нашият екип бе от пет момичета. В хода на работа ние развихме екипните си умения, като обсъдихме идеите си, материалите за изработване на плаката и разпределихме задачите си.“ – допълни екипът на XIг клас.

Дали тези проекти ще се превърнат един ден в реалност? На този въпрос може да отговори само времето...

- Ивета XI клас

Франкофония

И тази година се проведе традиционният за гимназията ни празник на езиците по случай деня на франкофонията. Присъстващите нямаше как да не забележат разчупения облик - имаше някои нововъведения и промени. Този път участие взеха ученици и от други училища, не само от ГПЗЕ, което беше много приятелски жест. Интересът беше масов – от най-малките възпитаници на гимназията – осмокласниците, до настоящите абитуриенти. Всички те се погрижиха да създадат неповторима атмосфера, рецитирали стихотворения, изпълнявайки най-различни скечове, песни и танци. За представянето си в организираната седмици по-рано викторина най-знаещите получиха награди. Всички изпълнения бяха на езиците, изучавани в гимназията ни – английски, френски, немски, руски и испански език, което придава колорит на тържеството и допринесе за приятното прекараното време на публиката. Интересно и забавно за зрителите беше атрактивното представление, което осигури комуникация с голяма част от аудиторията.

Франкофонията беше събитие, което разнообрази училищния живот и ни разтовари по много желан и вълнуващ начин от тежкия ден. Ако сте го пропуснали, то днодоидна задължително трябва да поправите тази грешка!

- Ивета и Стефани

Велико Търново

Велико Търново! Някои свързват този град с историята на България, други с бъдещото си образование... За мен Търново е много повече от това, защото, макар последните ми спомени от този град да се изчерпват изцяло с хотела, в който четири дни бях настанена, това беше едно от най-прекрасните преживявания в живота ми! С риск да прозвуча твърде наивно или неопитно, бих стигнала дотам, че да определя дните в този хотел като имащи ключова роля за много лични изводи, които направих впоследствие.

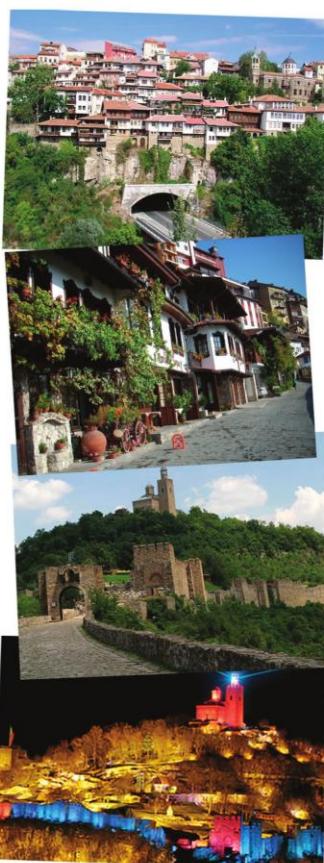
Но нека започна с повода - от 29 март до 1 април продължи първият в България дебатърски форум, в който взеха участие повече от 200 ентузиазирани участници от цялата страна. Целта на събитието беше да се представят за българските ученици и студенти два нови за тях формата дебати - Британски парламентарен и World schools, които да бъдат упражнени в шест състезателни кръга. Представители имаше и от Сливен - аз, Никола Милушев, Себастиана Янакиева и Ивелина Колева се състезавахме от името на ГПЗЕ „Захарий Стоянов“, а придружител ни беше Ана Маринова от Младежки дом - Сливен. Първите два дни имахме невероятното удоволствие и чест да слушаме лекции на Милан Вигниевич от Сърбия, Георги Велковски от Македония и Стела Брайе от Хърватия - едни от най-добрите дебатъри в света! Техните необикновени умения - бистър ум, уникални езикови възможности и светкавична логика - ме оставиха без дъх, накараха ме да се замисля върху това, какво изключително богатство са дебатите, и да си поставя една цел - да развия у себе си поне една частица от техния заряд и потенциал! Не мога да опиша с думи колко ме вдъхновиха

уроците им, но знам със сигурност, че през онези четири дни изпитах неизмерима наслада и чувство за удовлетвореност, които не искам да губя никога!

Разбрах също така, че няма нищо по-хубаво от това, да си заобграден от енергични, интелигентни млади хора, обединени от общи интереси и гледащи в една и съща посока. Сериозните теми, които разисквахме през следващите два дни, се оказаха повече от приятни поради състезателния дух и постоянното усещане за надграждане, които бяха обхванали всички!

Изводът - нови приятелства, безценни спомени, ключови умения и... Търново! Какво повече му трябва на човек?

- Ламбрини Янакиева, 12г клас

3,14 × XIV

Много са легендите, митовете, преданията и научните трудове, търсещи произхода на и обясняващи зависимостта между окръжността и нейния диаметър. Не са малко и хората, които са изчислявали с огромна точност нейната стойност. Учебните часове в ГПЗЕ „Захарий Стоянов“ бяха отдавна започнали. Тишина цареше из коридорите, но в една от класните стаи обстановката бе различна. Главите не бяха сведени, лицата не бяха уплашни и учудени. Мълчанието и тишината бяха заменени от смях и оживени разговори, а тетрадките и химикалите - от чинийки с торта и чаши с напитки. Това бе един различен час. Всички празнуваха. Беше 14 март - денят на едно колкото използвано, толкова и мразено заради сложността, която придава на задачите, число - Пи. В този час по математика учениците не пишеха сложни формоли, не рисуваха фигури. Те се бяха превърнали в съвременни откриватели, търсещи зависимостта между окръжността на ежедневието и диаметъра на времето. В приятните разговори с учителката, с всяка следваща сладка хапка те откриваха „Как математиката може да бъде сладка!“. Решаваха се необичайни задачи: „Как да бъде разрязана тортата?“, „Как да бъдат разделени шоколадовите розички?“ За едни този празник бе вдъхновение, разнообразие и достоен начин за уважение на едно толкова използвано число:

„Часът по математика не бе хубав

„Часть по математика не бе хубав

само заради тортата и напитките, а и заради факта, че отбелязахме и почетохме Деня на числото Пи . Защото макар да ни се струва смешно и маловажно, то е доста изполвано и ни върши хубава работа.”

„Това внесе малко разнообразие, един наистина необичаен празник и добра идея за отбелязване на число-то Пи“

„Беше забавно и развлекателно, разнообрази часа по математика, преди да стигнем до същинската част.”

А за други, които не са почитатели на математиката като наука, това бе като гълтка чист въздух от така задушевните мъчещите ги задачи:

„Щом имаше торта, бях щастлива,

а и математиката беше по-малко от
обичайното!"

„Ядохме торта, вместо да решаваме задачи, всички бяха доволни - беше супер! „

Други пък се оставиха на емоциите и обобщиха:

„Беше мнозинство

„Беше много забавно

„Беше много хубаво, отбелязахме

дения подобаващо!"

Един необичаен училищен ден, различен час по математика и празник, изпълнен с множество изненади и емоции – това бе Денят на числото Пи за XI клас.

- Елка Петрова

“Класика”

С бурни аплодисменти и сълзи в очите на мнозина - така завърши премиерата на спектакъла "Последното лято на Индже" представен от театър "Класика" на 26 февруари в зала "Зора". Невероятната игра на младите актьори, чудесната режисура на госпожа Соня Келеведжиева и въздействащото музикално оформление от Стефан Иванов вдигнаха на крака публиката и напълниха залата не веднъж, а цели три пъти. Талантът на театралите не остана незабелязан, и на фестивала „Сливенски корени“ те спечелиха няколко различни награди. Отличие за главна мъжка роля получи Калоян Георгиев от 12"б" в ролята на Индже. Отличие за главна женска роля спечели Радинела Мравова от 12"е", която влезе в ролята на Пауна. Надежда Георгиева от 12 „б“ в ролята на Зорка спечели наградата за поддържаща женска роля на Интеракт клуб Сливен. На Християн Меразчиев от 12 „е“ клас беше присъдена наградата на председателя на журито (Дора Куршумова) за поддържаща роля. Наградата на зала „Зора“ за цялостен спектакъл също беше присъдена на театър „Класика“. Следващото представяне на спектакъла се състоя на фестивала „Бургаски изгреви“ / 22-27 април /, в който театър „Класика“ взе участие за пореден път. И тази година театралите бяха подобаващо възнаградени. Последната игра на абитуриентите разчувства и иначе взискателното жури в Бургас. Резултатът - девет награди. Театър „Класика“ спечели 1-во място в категория „Б“, награда за изключително оригинален авторски спектакъл и режисура (присъдена на Соня Келеведжиева), наградата на Областния управител на Бургас Павел Маринов- „Почетен знак“ (за изключително високи заслуги за развитието на фестивала

„Бургаски изгrevи“), приз „Приятели на „Бургаски изгrevи““ и ваучер за участие в лятното издание на фестивала през месец август тази година. Индивидуалните изпълнения на момичетата и момчетата също не останаха незабелязани и на „Класика“ бяха присъдени пет индивидуални награди за актьорско майсторство на Калоян Георгиев за ролята на „Индже“, на Нона Косева за ролята на Калина (Пауна), на Ваня Кирова за ролята на Найден (Гърбавото) и дядо Гуди, на Ралица Илиянова за ролята на Яна Калмучката и на Йоан Демерджиев за ролята на майстор Петко. Нашето училище се гордее с актьорите от театър „Класика“ и им пожелава успех във всички начинания!

– Симона Мокрева

Отражение в платното...

За своето хоби ще ни разкаже Веселина Каръкова, ученичка от 10д клас:

Елка:

Здравей Веселина, най-напред бих искала да те поздравя - на мен твоите снимки много ми харесват. В предварителния ни разговор ти сподели, че интересът ти към снимките е произлязъл от рисуването. В тази връзка кое за теб е по-интересно – да улавяш цветовете или да ги създаваш?

Веселина:

Рисуването винаги ми е доставяло удоволствие. Осъзнах, че снимките са още един начин да покажа виждането си. По-късно започнах да се интересувам и от техническата страна на процеса по създаването на завършен кадър (Това, да кажем, са неща от преди три години.).

Дигиталната техника ми дава пълен контрол над цветовете. Обикновено снимам цветно и в последствие, при обработката, конвертирам в черно-бяло, но понякога настройвам фотоапарата си така, че снимките директно да са черно бели - зависи от случая и от настроението ми.

Елка:

Това е следващият ми въпрос: От кога се занимаваш с фотография? Правилно ли зададох въпроса – не със снимане, а с фотография? Какво е за теб фотографията?

Веселина:

Винаги ми е било приятно да

видя красива снимка, но не мога да кажа, че като малко дете съм мечтала да снимам. Сега, като по-голямо дете, имам тази възможност и се възползвам от нея и ще продължа докато това ми доставя удовлетворение. Когато бях по-малка приемах фотоапарата на родителите си като интересна играчка. Беше ми интересно да видя какви са снимките след като майка ми се върне с проявената лента, не съм знаела какво означава фотографска стойност, и не съм я търсила в снимките. А дали фотографията ми е била мечта? Да, минавало ми е през ума, но като че ли предпочитам да остане едно ползотворно хоби. Казват, че е щастие любимото ти занимание да се превърне в професия, с което съм съгласна. И все пак предпочитам това да е моята „глътка въздух“. Зависи и от това как ще се стекат обстоятелствата, не е лоша алтернатива фотографията.

Елка:

А изложбите и наградите?

Веселина:

Фото Арт Клуб Сливен (ФАКС) организира всяка година в датите около празника на града изложбата „На въже“. В изложбата съм участвала две поредни години - 2012 и 2013. Миналогодишната изложба включваше както снимки на свободна тема, без значение кога и къде са заснети, така и творби от двата пленера, проведени от клуба по-рано през годината. Освен това, успяхме да подредим изложба и в зала „Май“ по същото време.

Относно наградите, които съм печелила, имам 3-то и 2-ро място в конкурса организиран от „Детски комплекс Сливен“ и грамоти за участие в изложбите на „ФАКС“. Като цяло не съм си поставила за цел да участвам във всеки конкурс, който ми попадне, избирам тези, чиято тема ми харесва и ако преценя, че имам подходящи кадри.

Елка:

Веселина, благодаря ти за това интервю. Ще подариш ли на

читателите на ГПЗЕ „Зона“ твоя фотография, която най-добре характеризира стилът ти?

Веселина:

Нещо, характеризиращо личния ми стил? Не мисля, че може да се каже, че някой толкова „зелен“ като мен може да има ясно изразен личен стил в снимките си. Но в един от конкурсите трябваше да представя такава снимка. Моят избор бе „Отражение в платното“:

Избрах тази снимка, защото към онзи момент беше най-добрата ми снимка в жанра „Стрийт фотография“ и защото имам специално отношение към рисуването. Може би най-вече заради уважението ми към личността на Твореца, заради отражението в неговото платно.

- Интервюто взе Елка Петрова

Интервю със Зоя Желева от X”д“ клас

1. Би ли ни разказала накратко какво представляваше олимпиадата, на която се яви?

- Първият кръг на олимпиадата се състоеше в писане на реферати

по една от петте теми, спуснати от немското посолство. Аз писах по първата тема „Обществен ангажимент, в който сме взели участие“. Разказах за участието си в БЧК и дейността ми като областен координатор на БМЧК Сливен.

2. Защо избра да пишеш по тази тема?

- Защото тя ме касае лично.

Сградата на БЧК е моят втори дом, а доброволците са моето второ семейство.

3. Как се подготви за представянето на реферата?

- Когато разбрах, че съм класирана за втори кръг бях много развълнувана. След като вълнението поотмина, дойде ред на голямото учене. Синтезирах най-важната информация от реферата и обходих немските паралелки от 10-ти до 12-ти клас. След представянето, те ми зададоха потенциални въпроси за интервюто.

4. Как ти се стори конкуренцията?

- Когато пристигнах в посолството в София и видях учениците, които бяха преди и след мен, много се изплаших, защото всички бяха много уверени в себе си.

5. Какво очакваш от посещението си в Германия?

- Възможността да бъда в немско семейство ще ми даде ясна представа за немската култура и менталитет. Очаквам да е едно прекрасно начало на лятото, което също така да ми бъде от голяма полза за в бъдеще.

- Интервюто взе Габриела Татева

Спортни игри

Спортните игри се проведоха през началото на месец февруари. Нашият отбор по баскетбол и волейбол се представиха много добре и имайки предвид силната конкуренция на останалите гимназии в града. При момчетата волейболните ни отбори извоюваха трето място във групата

8-10 клас и второ място във групата 11-12 клас. За жалост това не беше достатъчно отборите да продължат на областни кръг. Момичетата в групата 8-10 клас застанаха на почитното трето място а по големите заеха второто място. За щастие младите ни баскетболисти се представиха по добре и преминаха не само на областен кръг но успяха да победят всички там и се класираха за т.н. зони. По големите също се представиха достойно и заеха третото място. При момичетата 8-10 клас станаха трети. Понеже аз бях капитан на волейболния отбор мога да ви разкажа по подробно за нашите мачове. Първият ни мач трябваше да е срещу ПГХТ но така и не се състоя. Те не се появиха и победихме служебно. Вторият мач беше срещу фаворитите на турнира - ПМГ. Играхме добре но не можахме да доминираме над тях. Така излязохме втори от групата и се запътихме към финалната фаза. Там в първата ни среща се изправихме срещу отбора на икономическият техникум. В първият гейм не показахме какво можем. Според мен това се дължеше на факта че нямахме възможността да загреем добре. След първия гейм осъзнах, че задачата ми като кашпitan бе да поведа отбора към победата. Точно това се опитах да направя. Вторият гейм потръгна доста добре, всички се мотивирахме, успяхме да обърнем мача и да спечелим с 2 на 1. Това ни доведе до финал, където трябваше отново да се изправим срещу ПМГ. Мачът започна доста добре за нас и поведохме със 7 на 0 още в началото. Но след това противниците ни се съзвездаха и успяха да извоюват заслужена победа. Така турнирът завърши за нас и за всички останали. Всички много се стараха и дадоха всичко от себе си. Не се съмнявам, че следващата година ще достигнем първото място.

- Стоян Неделчев, 11"е"

Прераждане

Утринното слънце гали лицето ти,
отваря очите ти -
показва ти новия прероден свят,
който изпълва същността ти с
умиление и красота.

Сякаш цялото величие на природата
е чакало своя час да блесне
и да заслепи всички наоколо;
да остави без дъх човек
и да му покаже колко безсилен е
пред обаянието на природната
картина,
сякаш нарисувана от най-изкусния
художник.

Детските гласчета, които пискат из
градините,
птичките, които пеят из полята,
шумът от листата на дърветата,
които се полюшват от лекия топъл
ветрец...
Това са звуките на радостта,
звуките на свят, готов за нов живот.

- Ивета Русева 11 г

Пролёт

И миг, събуди се отново всичко
и разцъфна радостта.
Буйни цветове покриха
всяка мъка и тъга.
Дошла е пролетта.

Огледай се – зеленина,
почувствай- свобода;
с мириз на кокиче,
в сълзите на момиче.

Слънце топличко си грее,
в а на село всичко живо се:
моркови, картофи, лук,
даже Някъв странен зеленчук.

Пее се песен любовна

Ученически (и учителски) бисери от ГПЗЕ

1. Катрин: Господине, аз за колко се оформям?
- Г-н Ганев: Ми, Катрин, какво да ти кажа, горе-долу си между 2 и 6!
2. Г-жа Димитрова: Преди да започнем, ще запиша отсъстващите, за да няма после „Аз бях тута, ама ма нямаше!“
3. Реса - ТАМ
Там на балкана
Лежи и пъшка и пъпеши тръшка
4. *Часть по география току-що е започнал и господинът влиза.*
Севито: Е-е, господине, не можем да се видим тази година!
- Г-н Ганев: Контролната е много лесна.
5. *Час по БЕЛ*
- Г-жа Келеведжиева: Кристияне, ти писа ли писмо до Дядо Коледа?
- Кристиян: Не.
- Госпожата: Защо?
- Гошо: Защото беше лошо момче!
6. *Час по география в ден с намалени часове*
- Г-н Ганев: Добър ден, днес ще се гледаме само 25 минути.
7. *Обсъждаме бала*
- Севито: То няма да имаме време за предбал от учене за матурите.
- Анита: Ми тогава да си направим следбал?

от птичка сладкопойна.
Пролетта с любов дарява
и нов живот създava.

- Рада Георгиева 10 а

Вицове

Късно през нощта преди изпит.
Телефонът на преподавател звънти:
- Ало?
- Спиши ли, гад мръсна?
- Да.
- Браво, а ние тук учим цяла нощ.
На следващия ден преподавателя идва за изпита, влиза в аудиторията и казва:

- Който е учили цяла нощ, да си вдигне ръката!
Няколко студента вдигат ръка.

- Напуснете имате двойки. Другите имате шестици.

Късно вечерта пак звънни телефона на преподавателя:

- Ало?
- Спиши ли?
- Да!
- Ние тук поливаме шестиците!

Ученик копае в градината. Друг го доближава и питат:
- Какво търсиш?
- Корен квадратен. От вчерашната домашна. Ама само кръгли ги вадя!
- Добре си ти. А на Пешо са му дали за домашна работа един член да го направи на многочлени. И преди малко го гледам – точи един нож и тихо плаче...

Захарий Стоянов

Захарий Стоянов Джедев (Джендо Стоянов Джедев Далакчиев) е български революционер, политик, журналист и писател. Помощник-апостол в Априлското въстание (1876) и негов пръв историограф с книгата си „Записки по българските въстания“. Председател на БТЦРК и главен организатор на Съединението на Княжество България и Източна Румелия (1885). Деец на Народнолибералната партия (стамболовисти).

24 май

24 май е 144-ият ден в годината според григорианския календар (145-и през високосна). Остават 221 дни до края на годината. 24-ти май е Ден на славянската писменост и култура. Според църковния календар Денят на Св.Св. Кирил и Методий, създали първообраза - Глаголицата - на българската писменост, която е и славянска писменост, се чества на 11 май. Глаголицата претърпява своеобразни промени, докато се оформи в сегашния си вид - Кирилица, на която се пише на български, руски, украински, македонски, сръбски и други езици. Кирилицата е официална азбука в Монголия и в някои републики от бившия Съветски съюз, а до 19 в. се е ползвала и в Румъния.

Свързването на датата 24-ти май с Дена на Славянската писменост и Българската култура произлиза от това, че след 1916, когато в България е установлен Григорианския календар като държавен, граждански календар, денят на Св.св. Кирил и Методий отбележван от Българската

Православна Църква на датата 11 май по църковния литургичен календар се пада на 24 май по държавния и така тази дата добива по-голяма гражданска важност. След 1968 година Църквата чествува Св.св. Кирил и Методий на 11 май и така 24 май остава само Ден на българската просвета и култура и на славянската писменост.

Випуск 2014 - Бал

На 25 май се проведе балът на випуск 2014 ГПЗЕ. Както се казва „целият град“ се беше събрали за да придружи нашите абитуриенти от Градска към пл. Х. Димитър и да им се порадва.

ГПЗЕ Зона

издателско каре

Редактори: Елена и Зоя, 10д
Техническо оформление: Валентина 12а и Георги 10а.
Учители: Росица Иванова, Ваня Борисова, Николай Димитров